

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2014 - 2019

Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων

2014/0180(COD)

13.11.2014

ΣΧΕΔΙΟ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗΣ

της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων

προς την Επιτροπή Προϋπολογισμών

σχετικά με την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης (COM(2014/0358) – C8-0029/2014 – 2014/0180(COD))

Συντάκτης γνωμοδότησης: Christian Ehler

PA_Legam

ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ

Η Επιτροπή υπέβαλε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο πρόταση με στόχο την ευθυγράμμιση του δημοσιονομικού κανονισμού προς τις διατάξεις των νέων οδηγιών σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και σχετικά με την ανάθεση συμβάσεων παραχώρησης. Η πρόταση αυτή περιλαμβάνει μια τροποποίηση του άρθρου 190 σχετικά με τη «σύναψη συμβάσεων στο πλαίσιο εξωτερικών δράσεων», που είναι σημαντική για την Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων.

Πράγματι, η υποχρέωση εφαρμογής των γενικών κανόνων της ΕΕ για τις προμήθειες στα μέτρα διαχείρισης κρίσεων στο πλαίσιο της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας, και ιδίως στις μη στρατιωτικές αποστολές στο πλαίσιο της Κοινής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας (ΚΠΑΑ), γίνεται αιτία σημαντικών καθυστερήσεων στην προμήθεια ουσιώδους εξοπλισμού και υπηρεσιών, με σοβαρές αρνητικές συνέπειες στη λειτουργία των αποστολών.

Κατά κανόνα, οι αποστολές ΚΠΑΑ εξελίσσονται σε ένα περιβάλλον κρίσης και εντός περιορισμένης χρονικής περιόδου. Ενεργοποιούνται με ομόφωνες αποφάσεις του Συμβουλίου, όταν αναγνωρίζεται ότι είναι αναγκαία η επείγουσα αντίδραση σε μια κρίση. Ωστόσο, η εφαρμογή των ισχυόντων δημοσιονομικών κανόνων, που έχουν σχεδιαστεί μάλλον για μια ευρωπαϊκή εσωτερική αγορά σε εύρυθμη λειτουργία παρά για καταστάσεις κρίσεων σε χώρες όπως το Μαλί ή το Νότιο Σουδάν, έχει συχνά ως αποτέλεσμα να παραδίδεται πολύ σημαντικό υλικό περισσότερους από έξι μήνες μετά από την έναρξη του σχετικού διαγωνισμού.

Τίθεται έτσι σε κίνδυνο η αξιοπιστία της ΕΕ στη διεθνή σκηνή, σε στιγμές που η Ένωση αναλαμβάνει σημαντικές δεσμεύσεις για την ειρήνη και την ασφάλεια, όπως στη Γεωργία το 2008. Πολλές φορές, επίσης, αυτό που τίθεται σε κίνδυνο είναι η ασφάλεια του ίδιου του προσωπικού της, που δεν έχει στη διάθεσή του πολύ σημαντικό εξοπλισμό, όπως θωρακισμένα οχήματα. Το Ελεγκτικό Συνέδριο κατήγγειλε αυτή την επικίνδυνη ανεπάρκεια στην ειδική έκθεση του 2012 σχετικά με τη βοήθεια της ΕΕ προς το Κοσσυφοπέδιο, η οποία κατέληγε στο συμπέρασμα ότι οι κανόνες για τις προμήθειες που καθορίζονται στον δημοσιονομικό κανονισμό «δεν έχουν σχεδιαστεί για να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των αποστολών της ΚΠΑΑ ... όπου ενίοτε απαιτούνται ταχείες και ευέλικτες αντιδράσεις».

Συνεπώς, η Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων πιστεύει ότι θα πρέπει να ισχύσουν ειδικοί κανόνες για τις αποστολές ΚΠΑΑ οι οποίες, εξ ορισμού, εξελίσσονται στη διάρκεια ή στη συνέχεια κρίσεων. Αυτό είναι σύμφωνο και με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Δεκεμβρίου 2013, το οποίο καλούσε «την Επιτροπή, την Ύπατη Εκπρόσωπο και τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν ότι οι διαδικασίες και οι κανόνες για τις μη στρατιωτικές αποστολές επιτρέπουν στην Ένωση να είναι πιο ευέλικτη και να επιταχύνει την ανάπτυξη μη στρατιωτικών αποστολών της ΕΕ».

Η επιτροπή υποστηρίζει κάθε προσπάθεια για τη βελτίωση της αποδοτικότητας στο πλαίσιο των ισχυόντων κανόνων, πιστεύει όμως ότι μόνο η θέσπιση μιας ειδικής δέσμης κανόνων, με πιο ευέλικτες διαδικασίες και που θα αποκλίνει από τη σημερινή προσέγγιση κατά περίπτωση, θα μπορούσε να εξασφαλίσει τις συνθήκες για ταχεία ανάπτυξη, αναλόγως των αναγκών σε θέματα επιμελητείας και των επιταγών σε θέματα ασφάλειας. Οι κανόνες αυτοί

θα εξασφάλιζαν την πρέπουσα προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, στο πλαίσιο της επιδίωξης των βασικών στόχων της ΕΕ στο πεδίο της ασφάλειας, ανταποκρινόμενοι έτσι καλύτερα στην ανάγκη για χρηστή, αποδοτική και αποτελεσματική δημοσιονομική διαχείριση.

Θα ήταν επίσης σκόπιμη η πραγματοποίηση και άλλων τροποποιήσεων στον δημοσιονομικό κανονισμό, με στόχο τη βελτίωση της αποδοτικότητας των αποστολών ΚΠΑΑ, το Κοινοβούλιο όμως δεν μπορεί να ασχοληθεί με τα ζητήματα αυτά στο πλαίσιο της παρούσας πρότασης. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή πρέπει να εξετάσει το ενδεχόμενο τροποποίησης του άρθρου 56 ώστε να επιτρέπεται η ανάθεση αρμοδιοτήτων εκτέλεσης προϋπολογισμού στους Διοικητές μη στρατιωτικών επιχειρήσεων, κατά τον ίδιο τρόπο που αυτό ισχύει για τους επικεφαλής των Αντιπροσωπειών της ΕΕ. Η τροποποίηση αυτή θα επέτρεπε την επιτάχυνση και μια μεγαλύτερη ευελιξία στη συγκρότηση και τη λειτουργία των αποστολών ΚΠΑΑ, ώστε να εκπληρώνουν την εντολή τους κατά τρόπο αποδοτικότερο και καλύτερα προσαρμοσμένο στα περιβάλλοντα κρίσης, μέσα στα οποία λειτουργούν.

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΕΣ

Η Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων καλεί την Επιτροπή Προϋπολογισμών, που είναι αρμόδια επί της ουσίας, να λάβει υπόψη τις ακόλουθες τροπολογίες:

Τροπολογία 1

Πρόταση κανονισμού

Άρθρο 1 – παράγραφος 13

Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012

Άρθρο 190 – παράγραφος 1

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 210, σχετικά με λεπτομερείς κανόνες για τη σύναψη συμβάσεων στο πλαίσιο εξωτερικών δράσεων.

Τροπολογία

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 210, σχετικά με λεπτομερείς κανόνες για τη σύναψη συμβάσεων στο πλαίσιο εξωτερικών δράσεων. **Στους κανόνες αυτούς περιλαμβάνονται ειδικές διατάξεις οι οποίοι αφορούν τις προμήθειες που σχετίζονται με αποστολές στο πλαίσιο της Κοινής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας (ΚΠΑΑ), με στόχο την εξασφάλιση της ταχείας και ευέλικτης διεξαγωγής των επιχειρήσεων, και θεσπίζουν, ιδίως, προσαρμοσμένες ταχείες διαδικασίες, εφαρμοστέες σε όλες τις αποστολές**

ΚΠΑΑ.

Or. en

Αιτιολόγηση

Οι αποστολές ΚΠΑΑ, εξ ορισμού, εξελίσσονται στη διάρκεια ή στη συνέχεια κρίσεων και εντός περιορισμένης χρονικής περιόδου. Οι γενικοί κανόνες της ΕΕ περί προμηθειών δεν είναι προσαρμοσμένοι στις συνθήκες αυτές και η εφαρμογή τους γίνεται αιτία σημαντικών καθυστερήσεων και ανεπαρκειών. Η κατά περίπτωση εφαρμογή των ισχυουσών διατάξεων περί ευελιξίας δεν αντιμετωπίζει επαρκώς το πρόβλημα. Θα πρέπει, συνεπώς, μέσω μιας πράξης κατ' εξουσιοδότηση, να θεσπιστούν ειδικοί κανόνες που θα λαμβάνουν επαρκώς υπόψη τις ιδιαιτερότητες της μη στρατιωτικής διαχείρισης κρίσεων.